

ZNAČENJE I MJESTO JANKA BARLÈA U HRVATSKOJ GLAZBENOJ HISTORIOGRAFIJI

»Ima brojnih tumačenja povijesti, budimo sigurni, nijedno nije konačno – ali postoji samo jedna prošlost.«¹

Svoje zanimanje za povijest hrvatske glazbe svećenik, povjesničar, etnograf i glazbeni pisac Janko Barlè (1869. – 1941.) pokazao je još u slovenskom tisku od 1888. do 1898. godine. U tom je razdoblju objavio prikaz Kuhačeve knjige *Vatroslav Lisinski i njegovo doba* te radove o zborniku *Cithara octochorda*, jednom napjevu u tom zborniku, Ivanu Zajcu i Vatroslavu Lisinskom.² Tim radovima valja pribrojiti i članak »Bratovština sv. Duha i Hrvati« iz 1895.³ Međutim, može se reći da njegov intenzivan i kontinuirani angažman na tom području počinje nevelikim tekstom o glazbenom našastaru, odnosno inventarnom popisu požeških isusovaca od god. 1776.⁴ Nai-

me, nakon ukinuća isusovačkoga reda u Hrvatskoj njihovi kolegiji u Požegi i Varaždinu morali su se predati pavlinima. Tom su prilikom zagrebački kanonik Antun Mandić i prior hrvatske pavlinske provincije o. Pavao Prekrit sastavili našastare »dragocjenosti i drugih stvari« u tim isusovačkim kolegijima. Među tim »drugim stvarima« bio je i popis glazbala i notnih materijala što su ih imali u svojem posjedu, a koji, kako je i Barlè uočio, jasno svjedoče o njihovu glazbenom angažmanu. I taj je popis 1908. predstavio glazbenoj javnosti u najutjecajnijem hrvatskom glazbenom časopisu prve polovice 20. stoljeća, *Sv. Ceciliji*, kojoj je u stalom bio glavni urednik od 1914. do 1940. godine i u kojoj je objelodanio gotovo sve svoje sljedeće glazbenohistoriografske priloge do posljednjega iz 1939. godine. Bio je to nekrolog gradišćanskomu piscu, pedagogu i glazbeniku Martinu Boreniću.⁵

Među brojnim dužnostima što ih je Barlè obavljao u nadbiskupskom uredu u Zagrebu bila je i ona arhivara, što mu je omogućilo pristup arhivskoj građi, kao što su primjerice Antun Goglia i Vjekoslav Klaić imali pristup arhivu HGZ-

¹ Niall FERGUSON: *Civilizacija – Zapad i ostali*, prev. Igor Buljan, Profil knjiga, dio grupe Profil International, Zagreb, 2012, 17.

² Usp. Janko BARLÈ: »Hrvatsko slovstvo«, *Dom in svet*, 1 (1888) 9, 143-144; IDEM: »Cithara octochorda«, *Ljubljanski zvon*, 11(1891) 5, 316-318; IDEM: »Poszlan je angel Gabriel«, *Ljubljanski zvon*, 11 (1891) 8, 508-510; IDEM: »Ivan pl. Zajc«, *Slovenec*, 23 (1895) 30, 1-2; 31, 1-2; IDEM: »Vatroslav Lisinski«, *Dom in svet*, 11 (1898) 6, 161-164; 7, 193-195.

³ Usp. Janko BARLÈ: »Bratovština sv. Duha i Hrvati«, *Katolički list*, 46 (1895) 30, 240-242.

⁴ Usp. Janko BARLÈ: »Glazbeni našastar požeških

Isusovaca od god. 1776.«, *Sv. Cecilija*, 2 (1908) 1, 9-10.

⁵ Usp. Janko BARLÈ: »Martin Borenić« [nekrolog], *Sv. Cecilija*, 33 (1939) 3, 64-65.

a, što je rezultiralo njihovim relevantnim tekstovima o toj ustanovi i njezinoj glazbenoj školi.⁶ Precizan broj Barleovih glazbenohistoriografskih priloga nemoguće je utvrditi, kako je zaključio i Lovro Županović.⁷ Mnogi od njih nisu potpisani, a neki nisu bili ni registrirani u *Bibliografiji rasprava i članaka JLZ-a* »Miroslav Krleža«. Usto se postavlja i pitanje koji se radovi mogu držati glazbenohistoriografskima, odnosno pitanje kriterija izbora relevantnih izvora. U suvremenoj muzikologiji naime uvriježeno je stajalište da se glazbenohistoriografskim izvorom mogu držati oni tekstovi (rukopisni ili tiskani), koji su nastali kao rezultat istraživanja glazbene prošlosti, odnosno povijesti glazbe (kao zbilje) što su ih na temelju stanovitih istraživačkih standarda provodili povjesničari glazbe u okviru povijesti glazbe (kao znanosti).⁸ Pritom je dakako prisutan i interpretativni čimbenik. Svaki glazbenohistoriografski izvor zasniva se zapravo, kako ističe Leonard B. Meyer, na prikazu događaja kako ga je interpretirao više ili manje kompetentan promatrač odnosno autor, koji je izvršio izbor iz promatrane i analizirane povijesne građe, oblikovao ga, potom mu dao smisao i značenje te ga oblikovao u pisanom obliku u kakvu ga predstavlja čitateljstvu;⁹ ili, kako je

zaključio Rob C. Wegman, riječ je o kreativnom činu nametanja reda u kaosu,¹⁰ što u konačnici ponajprije progovara o samom glazbenom historiografu.

Kad bi se u obzir uzimali samo tekstovi koji bi odgovarali navedenim kriterijima, broj Barleovih priloga, kao uostalom i brojnih njegovih suvremenika, bio bi zaista veoma skroman. Barle naime pripada razdoblju u povijesti hrvatske glazbene historiografije koje je nastupilo nakon Kuhačeva pionirskoga djelovanja i obilježava početak procesa znatnije profesionalizacije same glazbene historiografije, u kojem uz malobrojne profesionalne muzikologe i glazbenike sudjeluju povjesničari, učitelji i profesori raznih struka, pravnici, svećenici, novinari, amateri entuzijasti i dr. Stoga će se u ovom radu još uvijek uzimati u obzir šire shvaćeni glazbenohistoriografski izvori, što će biti razvidno iz daljnega izlaganja i iz priloženoga popisa izvora.

U tom je procesu među glazbenim časopisima najistaknutije mjesto imala *Sv. Cecilija*. Kao sljednik *Sv. Cecilije* iz 70-ih i 80-ih godina 19. stoljeća¹¹ počela je izlaziti 1907. godine i postala najutjecajniji hrvatski glazbeni časopis prve polovice 20. stoljeća. Njezin je prvi urednik bio Milan Zjalić (1907. – 1913.), a slijedili su Mirko Novak (1907. – 1908.), Janko Barle (1914. – 1940.), Ivan Kokot (1941. – 1942.) i Albe Vidaković (1942. – 1944.), te jedinoga broja iz 1946. naslovljenoga *Ce-*

⁶ Usp. npr. Antun GOGLIA: *Hrvatski glazbeni zavod 1827.-1927.*, Nadbiskupska tiskara, Zagreb, 1927. Pretisak iz: *Sv. Cecilija*, 20 (1926) 3, 73-86; 4, 117-125; 5, 157-167; 6, 201-225; 21 (1927) 1, 1-25; 2, 53-76; 3, 113-118; 4, 157-161; 5, 193-200; 6, 233-241; Vjekoslav KLAJČ: »Učitelji pjevanja u Hrvatskom konservatoriju (od 1829. do 1929.)«, *Jugoslavenska njiva*, 3 (1919) 33, 529-532; IDEM: »Vatroslav Lisinski, kao nadzornik Glazbene škole u Zagrebu (1851-1854.)«, *Sv. Cecilija*, 13 (1919) 1, 2-7; 2, 37-40; IDEM: »Dragutin Klobučarić«, *Sv. Cecilija*, 19 (1925) 4, 101-106.

⁷ Usp. Lovro ŽUPANOVIĆ: »Prinos Janka Barle hrvatskoj glazbenoj historiografiji«, *Sv. Cecilija*, 52 (1982) 2, 33-35.

⁸ O odnosu i značenjima terminâ povijesti glazbe i historiografije v. u: Sanja MAJER-BOBETKO, Zdravko BLAŽEKOVIĆ, Gorana DOLINER: *Hrvatska glazbena historiografija u 19. stoljeću*, Hrvatsko muzikološko društvo, Zagreb, 2009, 9-25.

⁹ Usp. Leonard B. MEYER: *Style and Music. Theory,*

History and Ideology, The University of Chicago Press, Chicago 1996, 71.

¹⁰ Usp. Rob C. WEGMAN: »Historical Musicology: Is It still Possible?«, u: Martin Clayton, Trevor Herbert, Richard Middleton (ur.): *The Cultural Study of Music. A Critical Introduction*, Routledge, New York, London 2003, 136.

¹¹ *Sv. Cecilija* počela je izlaziti u Zagrebu 1877. godine. Uređivao ju je i izdavao Miroslav Cugšvert kao »list za pučku crkvenu glazbu i pjevanje«. Prema tome, naš prvi glazbeni časopis nije bio standardnoga, nego specijaliziranoga tipa. God. 1877. izašla su samo tri broja, 1878. dvanaest brojeva, nakon prekida, 1883. još dvanaest brojeva, te 1884. godine posljednja četiri broja. *Sv. Cecilija* imala je i glazbeni prilog, što ga je uređivao Ivan Zajc.

cilija). Upravo Barlèov intenzivan urednički angažman bio je presudan čimbenik neupitnoga ugleda *Sv. Cecilije*, što su uočili i visoko vrjednovali i njegovi suvremenici. Tako je primjerice Josip Andrić u povodu sedamdesetoga Barlèova rođendana istaknuo njegovu »požrtvovnost« kao glavni čimbenik uspjeha časopisa, »koji se, dok su drugi nicali i propadali, znao evo preko trideset godina održati«, i štoviše ostati »na takvoj visini, te ne zaostaje za mnogim časopisima i velikih naroda.«¹² Urednici glazbenoga priloga, kojemu je uredništvo posvećivalo zamjetno značenje, bili su Franjo Dugan st. (1907. – 1942.) i Albe Vidaković (1942. – 1944.). Osim u razdoblju 1909. – 1912., kad je izlazila kao mjesečnik, bila je uglavnom dvomjesečnik. Kao glasilo Cecilijina društva *Sv. Cecilija* u prvom je redu bila usmjerena na promidžbu crkvene glazbe, osobito u prvim godinama izlaženja. Postupno se razvila u časopis u kojem su se objavljivale teme širokoga spektra, kako s područja crkvene tako i s područja svjetovne glazbe: od komentiranja aktualnih glazbenih kretanja, članaka o teoriji, folkloru, izvodilačkoj praksi, pedagogiji, socijalno-glazbenim problemima do glazbene kritike, recenzija novih knjiga i notnih izdanja, te razmatranja glazbeno-povijesnih tema. Kad je riječ o povijesti glazbe, *Sv. Cecilija* u onodobnoj glazbenoj periodici jednostavno nema konkurencije, pa je danas najvažniji glazbenohistoriografski izvor te vrste prve polovice 20. stoljeća.

Razvidno je izrazito zanimanje uredništva *Sv. Cecilije* za glazbeno-povijesne sadržaje, poglavito hrvatske, od samih početaka izlaženja časopisa, a napose od 1915., kad je inaugurirana glasovita rubrika »Iz hrvatske glazbene prošlosti«, tj. »Mrvice iz hrvatske glazbene povijesti«, koja je bila kontinuirano prisutna do 1941., te se pod naslovom »Povies-

¹² Josip ANDRIĆ: »Msgr. Janko Barlé. K njegovoj sedamdesetogodišnjoj životi«, *Obitelj*, 11 (1939) 11, 166.

tne bilješke« opet pojavila 1943. do 1944. godine. U njoj su ponajprije objavljivane kratke glazbenohistoriografske crtice, ili glazbenim rječnikom rečeno, minijature, koje bi se u sadržajnom smislu u suvremenim muzikološkim časopisima našle pod okriljem rubrike »Otkrića« jer to zaista i jesu. A upravo je na tom mjestu i takve priloge pisao sam Barlé. Od nešto više od 120 njegovih tekstova objavljenih u *Sv. Ceciliji*, koji su ovdje registrirani, više od 50 ih je objavljeno u toj rubrici, dakle gotovo polovica. A znakovito je da je godinu dana prije njezina uvođenja Barlé postao glavnim urednikom *Sv. Cecilije*, što navodi na jasan zaključak da je njegova uloga u njezinu utemeljenju bila ključna.

Uglavnom na temelju svojih arhivskih istraživanja Barlé je u toj rubrici, ali i izvan nje, u glazbenohistoriografskim crticama dokumentaristički izložio brojne dotad nepoznate podatke o zagrebačkom obredu, orguljama i orguljarima u Zagrebu, Čazmi, Donjoj Stubici, Kloštru Ivaniću, glazbi koja se izvodila u crkvi, crkvenim pjevačima i glazbenicima u Zagrebu, Požegi, Varaždinu, gdje je primjerice našao podatke o Leopoldu Ebneru kao učitelju klavira u samostanu uršulinki, o glazbi crkvenih redova, poglavito isusovaca u Požegi i Zagrebu te pavlina u Lepoglavi, o zagrebačkim zvonolijevcima, o hrvatskim i slovenskim pjesmaricama, o skupljačima folklornih napjeva, primjerice Stanku Vrazu, o društvu »Vienac«, o javnim predavanjima i još ponekim temama. Objavljivao je i nekrologe Ivanu Nep. Strnadu, Mihaelu Haleru, Šandoru Bosiljevcu, Dori Pejačević, Antonu Foersteru, Franji Serafinu Vilharu, Mati Meršiću-Miloradiću, Waltheru Edmondu Ehrenhofer-Zirmu, Ferdi Hefereru, Vjekoslavu Klaiću, Dom Andréu Mocquereauu, Milanu Zjaliću, Oskaru Devu, Josipu Mantuaniju, Hugolinu Sattneru te već spomenutom Martinu Boreniću, biografske članke, napose u vezi s obljetnicama, recenzije objavlje-

nih historiografskih radova, a među njima i recenziju monografije o Lisinskom, što ju je napisala Antonija Kassowitz-Cvijić.¹³ Iz nje se jasno iščitava Barleovo uvjerenje glazbenoga povjesničara i historiografa o značenju širega konteksta u koji valja smjestiti glazbena događanja. Na ovom primjeru on upozorava upravo na taj aspekt Kassowitz-Cvijićkine knjige. Naime, pričajući Lisinskijevu životnu priču predočila je ondašnjemu čitateljstvu i društvenu atmosferu onodobnoga Zagreba i narodnoga preporoda, što nije promaknulo oštru Barleovu historiografskomu oku. U svojem prikazu on izriječom kaže:

»Ona nam je svojim toplim pričanjem pričarala davno već umrlog umjetnika u našu sredinu, a mogu kazati i u naše srce... Ako je tu i tamo morala fantazija nadopuniti podatke, učinila je to vrlo vješto, tako, da to samo vješt poznavatelj onog vremena opaža. – Uz Lisinskoga opisala je ona dosta vjerno i sav tadašnji društveni i narodni život, pa će ta knjiga možda više, nego razne povijesti našeg preporoda, upoznati sadanju mladež i naše potomke zaslužnim radom naših Iliraca.«¹⁴

Valja istaknuti da se i Matica hrvatska skrivala iza formalnih razloga kad je Lisinski molio pomoć za objavljivanje svojih djela, koju također nije dobio, što je iz citirane dokumentacije vidljivo u Kassowitz-Cvijićkinjoj, ali i Klaićevoj biografiji.¹⁵ Barle štoviše u citiranom prikazu Kassowitz-Cvijićkine knjige doživljava ovo izdanje kao iskupljenje Matice hrvatske zbog nepravde nanesene Lisinskomu.

Kad je riječ o Barleovim biografskim prikazima, oni s današnjega motrišta pripadaju više životopisima (*curriculum vitae*) nego biografijama. Pojam biografije, naime, najkraće bi se moglo definirati kao opis života neke osobe, ali ne bi ga valjalo identificirati sa životopisom. U njoj se predstavlja svekolika životna priča, koja nije svedena samo na temeljne informacije poput datuma rođenja i smrti, podataka o obrazovanju, zaposlenju itd., kao što životopis jest. Biografijom se uz takve temeljne činjenice osvjetljavaju različiti aspekti pojedinčeva života, od povijesno-društvenih okolnosti njegova djelovanja do intimnih iskustava, doživljaja i analize osobnosti.¹⁶ Neki pak naslovi Barleovih priloga te vrste, koji sugeriraju da je riječ o biografiji, zapravo nisu ni biografija ni životopis, kao što je primjerice članak o Franji Kuhaču s podnaslovom »Prigodom stote godišnjice njegova rođenja«. Tu je *de facto* riječ o Kuhačevu epohalnom skupljačkom pothvatu i objavljivanju *Južno-slovenskih narodnih pobjevaka*. Ali Barle ne propušta priliku kako bi upozorio na neobjavlenu petu knjigu i zaključio da je vrijeme za to »već nadošlo. Neka se bar o stotoj godišnjici Kuhačeva narodjenja proslavi njegov spomen izdanjem p e t e k n j i g e njegove zbirke i izvrši ne samo zaslužno djelo već i čin pieteta, spram glazbenog radnika, koji je čitav svoj život radio na toj zbirci. Neka doživi taj dan i danas živa njegova gospodja udovica, koja je gledala kako je nastala i rasla ta njegova životna zbirka, za koju je žrtvovala znatan svoj imetak.«¹⁷

¹³ Usp. Antonija KASSOWITZ-CVIJIĆ: *Vatroslav Lisinski u kolu Ilira*, Matica hrvatska, Zagreb, 1919.

¹⁴ Janko BARLĚ: »Matica Hrvatska' – Vatroslavu Lisinskomu«, *Sv. Cecilija*, 13 (1919) 6, 145.

¹⁵ O tome usp. Antonija KASSOWITZ-CVIJIĆ: *Vatroslav Lisinski u kolu Ilira*, 222-223; Vjekoslav KLAJČ: *Vatroslav Lisinski i prve dvije hrvatske opere*, St. Kugli, Zagreb, 1919, 31-33.

¹⁶ O biografskom žanru usp. Sanja MAJER-BOBETKO: *Hrvatska glazbena historiografija od početka 20. stoljeća do 1945. godine*, Hrvatsko muzikološko društvo, Zagreb, 2019, 76-77.

¹⁷ Janko BARLĚ: »Franjo Ksav. Kuhač. Prigodom stote godišnjice njegova rođenja«, *Sv. Cecilija*, 28 (1934) 5, 129. Kako je dobro znano, Barleov vapaj nije tada naišao na odaziv i peta je knjiga Kuhačevih napjeva, što su je priredili Božidar Širola i Vladoje Dukat, objavljena u izdanju JAZU tek 1941., dok je preostala građa za još tri knjige i danas u rukopisu.

Među njegovim priložima nerijetko se nađu i prijepisi autentičnih arhivskih dokumenata ili njihovih dijelova, što je prvorazredna građa za daljnje istraživanje. Takvi dokumenti danas pružaju doduše mozaički, ali relevantan uvid u pojedine aspekte života glazbenika i glazbenoga života uopće. Nije tu riječ samo o primjerima korespondencije¹⁸ nego i o široj paleti priloga, koji također, makar i periferno, pružaju najizravniji uvid u općenite uvjete u kojima su glazbenici i glazba opstajali i o kojima su ovisili, odnosno o njihovu društvenom statusu, poput primjerice izvješća o učiteljskim plaćama, molbama za zaposlenje ili premještaj itd.¹⁹ Stoga je ta građa zanimljiva povjesničarima glazbe i s motrišta socijalne povijesti. Napokon, o važnosti objavljivanja ovakve građe Barlè je bio itekako svjestan, o čemu ponajbolje svjedoči prijepis pisma Vatroslava Lisinskoga Josipu Fiali. Izvornik je posjedovao sam Barlè, ali je nakon njegove smrti originalno pismo izgubljeno, pa je ovaj prijepis ostao jedinim izvorom.²⁰ Nadalje, neki su takvi tekstovi postali ishodištem daljnjih istraživanja, potaknuvši ih izravno ili neizravno. Kao primjer može se navesti već citirano izvješće o našastaru požeških isusovaca, koje su u *Sv. Ceciliji* slijedili drugi tekstovi o glazbenom životu u Požegi: od prijepisa pa i prijevoda izvornih dokumenata Juli-

ja Kempfa,²¹ preko opsežnijega članka Tome Matića,²² pisanoga na temelju arhivske građe, do sintetičke studije Lovre Županovića.²³ Napokon, u recenziji Širolina *Pregleda povijesti hrvatske muzike* iz 1922. godine sam Barlè jasno progovara o važnosti takvih njegovih priloga. Upozorivši na činjenicu da je Širolina knjiga zapravo prva povijest hrvatske glazbe te da je to smion pothvat jer »za takovo djelo hoće se mnogo predradnja, kojih kod nas nije bilo«, ipak ističe da je on »sa tvoje [svoje!] strane prikupljivao sam u 'Sv. Ceciliji' kroz mnogo godina gradju za povijest naše muzike«, a da nije znao »tko će tu povijest pisati i da će se tako brzo napisati.«²⁴

Tim se radovima, dakako, pridružuju opširniji članci, suvremenom terminologijom govoreći, izvorni znanstveni. Među potonjima posebno se ističu njegove studije *Crkvene pjesme o. Nikole Krajačevića* i *Pavlinka pjesmarica iz god. 1644.* koje su se pojavile i u separatnom izdanju, što izravno svjedoči o onodobnom uočavanju njihove važnosti, te *Nešto o crkvenim jačkama ugarskih Hrvata*.²⁵ Objav-

¹⁸ Usp. Janko BARLÈ: »Jedan list Vatroslava Lisinskoga«, *Sv. Cecilija*, 29 (1935) 4, 99, gdje se uz pismo Lisinskoga nalazi i jedno pismo Stanka Vraza; IDEM: »Iz korespondencije Đure Eisenhutha«, *Sv. Cecilija*, 20 (1926) 2, 63-64; 3, 98-101; IDEM: »Pismo Fallerova oca o mladom Nikoli«, *Sv. Cecilija*, 32 (1938) 5, 153; IDEM: »Dva lista Nikole Fallera iz Pariza«, *Sv. Cecilija*, 32 (1938) 4, 119-120.

¹⁹ Usp. Janko BARLÈ: »Koliko plaće je imao nekada učitelj pjevanja u Zagrebačkom sjemeništu«, *Sv. Cecilija*, 7 (1913) 3, 42; IDEM: »Molba markuševačkog orguljaša za školničiju u Remetama«, *Sv. Cecilija*, 31 (1937) 3, 89; IDEM: »'Music-Meister' Stjepan Feger i njegova molba«, *Sv. Cecilija*, 28 (1934) 3, 82-83.

²⁰ Usp. Janko BARLÈ: »Pismo Vatroslava Lisinskoga Josipu Fiali«, *Sv. Cecilija*, 17 (1923) 1, 14.

²¹ Usp. Julije KEMPF: »Požeški glazbari pritužuju se protiv magistrata god. 1844«, *Sv. Cecilija*, 24 (1930) 6, 197-198; IDEM: »Pokladni plesovi i gradska glazba u Požegi god. 1832«, *Sv. Cecilija*, 25 (1931) 1, 17; IDEM: »Pregovori požeškog magistrata o nabavi glazbala g. 1808«, *Sv. Cecilija* 25 (1931) 1, 17; IDEM: »Iz glazbene prošlosti Slavonske Požege«, *Sv. Cecilija*, 25 (1931) 2, 53-54; IDEM: »50. godišnjica Hrvatskoga pjevačkoga društva 'Vijenca' u Požegi«, *Sv. Cecilija*, 26 (1932) 6, 205-209; IDEM: »Iz glazbene prošlosti grada Požege«, *Sv. Cecilija*, 27 (1933) 2, 58-59; 3, 92-93.

²² Usp. Tomo MATIĆ: »Muzika i pjevanje u isusovačkom kolegiju i gimnaziji u Požegi«, *Sv. Cecilija*, 30 (1936) 3, 77-80.

²³ Usp. Lovro ŽUPANOVIĆ: »Razvoj glazbenog života u Slavonskoj Požegi od najranijeg vremena do osnivanja HPD 'Vijenac'«, *Sv. Cecilija*, 51 (1981) 2, 42-44; 3, 62-65; 4, 87-89; 52 (1982) 1, 7-9.

²⁴ Janko BARLÈ: »Božidar Širola: Pregled povijesti hrvatske muzike«, *Sv. Cecilija*, 16 (1922) 5, 140.

²⁵ Usp. Janko BARLÈ: »Crkvene pjesme o. Nikole Krajačevića«, Zagreb, 1915. Pretisak iz: *Sv. Cecilija*, 9 (1915) 1, 2-9; 2, 25-29; 6, 150; IDEM: *Pavlinka pjesmarica iz god. 1644.*, Zagreb, 1917. Pretisak iz: *Sv. Cecilija*, 10 (1916) 1, 18-20; 2, 49-51; 3, 77-79; 4, 108-

ljene su u nizu od 1915. do 1917. godine. Sve su velikoga opsega pa su bile objavljivane kroz nekoliko brojeva, opskrbljene su uvodima u kojima se smještaju u povijesni okvir, donose se tekstovi pjesama, a gdjekad i transkribirani napjevi te njihova valorizacija. Budući da je Krajačevićeva pjesmarica u prvom redu kulturološka studija, a zbirke Gjüre Vejkovića iz 1807. i 1816., koje Barlè u studiji o jačkama prikazuje, koliko je poznato, izgubljene su, najveću daljnju muzikološku pozornost izazvala je *Pavlinka pjesmarica*. Ona je uostalom, po svemu sudeći, najrelevantnija Barlèova muzikološka studija. U njoj je objavio prvu transkripciju napjeva te njihov opis i analizu dotad potpuno zaboravljene pjesmarice, potaknuvši time daljnja istraživanja, što su rezultirala i najrecentnijim izdanjem. Kao dio cjelovitoga *Pavlinkinoga zbornika* (što je i Barlè naveo) suvremeno kritičko izdanje ove pjesmarice objavljeno je 1991. godine.²⁶

Kad se na obzorju hrvatske povijesti glazbe i glazbene historiografije pojavio Janko Barlè, ta se historiografija, kako je već navedeno, nakon Kuhačevih utemeljiteljskih nastojanja, nalazila u početnoj fazi svoje pune profesionalizacije. Tomu su u znatnoj mjeri pridonijeli prvi formalno visokoobrazovani muzikolozi, koji su svi redom doktorirali u Beču: Josip Široki 1909.,²⁷ Božidar Širola 1921.,²⁸

110; 5, 150-153; 6, 177-180; 11 (1917) 1, 8-10; 2, 45-49; 3, 88-90; 4, 122-126; 5, 158-160; 6, 191-195; IDEM: »Nešto o crkvenim jačkama ugarskih Hrvata«, 11 (1917) 5, 149-156; 6, 181-187.

²⁶ Uredili su ga Milan Moguš i Lovro Županović, a objavila HAZU. Sastoji se od faksimila (1. sv.) i transkripcije, komentara i popratnih studija Koraljke Kos, Antuna Šojata i Vladimira Zagorca (2. sv.).

²⁷ Rukopis disertacije je izgubljen. O Josipu Širokom usp. Vera TIEFENTHALER: »Josip Široki: Singer and Transcriber at the Same Time: An Analysis of His Aims, Methods, and Findings«, *Traditiones*, 34 (2005) 1, 91-99.

²⁸ Tema je Široline doktorske disertacije *Das istrische Volkslied*. Pod naslovom *Istarska pučka popijevka Širola* je objavio članak 1919. godine u *Savremeniku*, 14 (1919) 1-2, 509-518. Iscrpnu usporedbu

Dragan Plamenac 1925.²⁹ i Pavao Markovac 1926. godine.³⁰ Međutim, ima li se na umu brojnost, tematska raznolikost i osobina prvotnosti, veliko značenje Barlèovih u osnovi većim dijelom muzikografskih priloga postaje neupitno. Među njima, od historiografskih minijatura do, govoreći suvremenom terminologijom, stručnih i znanstvenih radova, neki su, kako je razvidno iz prethodnih redaka, inicirali nova i temeljitija istraživanja, koja su dakako na temelju novi(ji)h spoznaja donosila i stanovite revizije odnosno revalorizacije. Naposljetku, vratimo li se na moto ovoga rada, možemo zaključiti sljedeće: ako se Janko Barlè i nije upuštao u glazbenohistoriografska tumačenja i valorizaciju, on je neupitno čuvao i razotkrivao hrvatsku i slovensku glazbenu prošlost te time bitno utjecao na popunjavanje brojnih bijelih polja hrvatske glazbene povijesti i historiografije.

disertacije i objavljenoga članka učinio je Jerko Bezić u tekstu »Etnomuzikološka djelatnost Božidara Širole«, *Arti musices*, 16 (1985) 1-2, 5-39.

²⁹ Tema je Plamenčeve disertacije *Johannes Ockeghem als Motetten- und Chansonkomponist*. O Plamencu usp. Ennio STIPČEVIĆ: »Music Historiography and terra incognita: The Case of Dragan Plamenac«, u: Zdravko BLAŽEKOVIĆ – Barbara DOBBS MACKENZIE (ur.): *Music's Intellectual History*, RILM, New York 2009, 327-335; IDEM: »Bibliografija muzikoloških radova Dragana Plamenca«, u: Dragan PLAMENAC: *Glazba 16. i 17. stoljeća u Dalmaciji. Osam studija* (prir. Ennio Stipčević), Književni krug Split, Zagreb, 1998, 235-243; IDEM: »Hrvatska glazbena prošlost u muzikološkim radovima Dragana Plamenca«, u: *Glazba iz arhiva. Studije i zapisi o staroj hrvatskoj glazbi*, MH, Zagreb, 1997, 158-180.

³⁰ Tema je Markovčeve disertacije *Die Harmonik in den Werken Modest P. Musorgski's (1839-81)*. Disertaciju je na hrvatski prevela Eva Sedak te je uz uvodne tekstove Lovre Županovića i Natka Devčića objavljena u *Radu JAZU*, 1988, knj. 409, 9-222. O Markovcu kao glazbenom kritičaru usp. Sanja MAJER-BOBETKO: *Glazbena kritika na hrvatskom jeziku između dvaju svjetskih ratova*, HMD, Zagreb, 1994, 48-63, a o Markovčevim glazbenohistoriografskim priložima usp. IDEM: *Hrvatska glazbena historiografija od početka 20. stoljeća do 1945. godine*, 144-147.

IZVORI:

O hrvatskoj glazbi u slovenskom tisku:

- BARLÈ, Janko: »Hrvatsko slovstvo«, *Dom in svet*, 1 (1888) 9, 143-144.
- BARLÈ, Janko: »Cithara octochorda«, *Ljubljanski zvon*, 11 (1891) 5, 316-318.
- BARLÈ, Janko: »Poszlan je angel Gabriel«, *Ljubljanski zvon*, 11 (1891) 8, 508-510.
- BARLÈ, Janko: »Ivan pl. Zajc«, *Slovenec*, 23 (1895) 30, 1-2; 31, 1-2.
- BARLÈ, Janko: »Vatroslav Lisinski«, *Dom in svet*, 11 (1898) 6, 161-164; 7, 193-195.

Sv. Cecilija

- BARLÈ, Janko: »Glazbeni našastar požeških Isusovaca od god. 1776.«, 2 (1908) 1, 9-10.
- BARLÈ, Janko: »Pesmi slovenskih protestantovskih pesmaric, njih viri in njih poraba v poreformacijskih časih«, 3 (1909) 1, 3-4.
- BARLÈ, Janko: »Dr Gustav i dr Benjamin Ipavec« [nekrolog], 3 (1909) 1, 5-6.
- BARLÈ, Janko: »Orgulje u Zagrebu i njegovoj okolini prije sto godina«, 4 (1910) 1-2, 3-7.
- BARLÈ, Janko: »Prve orgulje u Čazmanskom arcidjakonatu«, 4 (1910) 1-2, 13; 1912, 1, 5.
- BARLÈ, Janko: »Nešto o koru prvostolne crkve zagrebačke«, 5 (1911) 10-11, 73-74.
- BARLÈ, Janko: »Glazbenici prigodom proslave pedesetogodišnjice misništva biskupa Maksimilijana Vrhovca«, 6 (1912) 1, 5.
- BARLÈ, Janko: »Stare orgulje u župnoj crkvi sv. Trojstva u Donjoj Stubici«, 6 (1912) 2, 20.
- BARLÈ, Janko: »Još nešto o prvim koralistima stolne crkve zagrebačke«, 6 (1912) 3-4, 31-33.
- BARLÈ, Janko: »Nepoznati do sada orguljaš stolne crkve zagrebačke«, 6 (1912) 7-8, 68.
- BARLÈ, Janko: »Nešto o crkvenoj glazbi kod požeških isusovaca«, 6 (1912) 9, 79-80.
- BARLÈ, Janko: »Graditelj orgulja Ivan u Varaždinu god. 1546«, 6 (1912) 9, 82.
- BARLÈ, Janko: »Orgulje prvostolne crkve zagrebačke«, 6 (1912) 10-11, 90-96.
- BARLÈ, Janko: »Što se pjevalo na zagrebačkoj sinodi god. 1642«, 7 (1913) 1, 8-9.
- BARLÈ, Janko: »Lepoglavski Pavlini i crkvena glaza«, 7 (1913) 3, 37-38.
- BARLÈ, Janko: »Neki organisti prvostolne crkve u Zagrebu«, 7 (1913) 2, 21-22.
- BARLÈ, Janko: »Tijelovo u Zagrebu po starom obredu«, 7 (1913) 2, 23-25.
- BARLÈ, Janko: »Lepoglavski Pavlini i crkvena glazba«, 7 (1913) 3, 37-38.
- BARLÈ, Janko: »Koliko plaće je imao nekada učitelj pjevanja u Zagrebačkom sjemeništu«, 7 (1913) 3, 42.
- BARLÈ, Janko: »Odredba biskupa Stjepana Silišćevića glede orguljaša u Kloštru Ivaniću«, 7 (1913) 3, 42.
- BARLÈ, Janko: »Župnici graditelji orgulja«, 7 (1913) 4, 52-54.
- BARLÈ, Janko: »Nekoliko priloga o glazbi u nekadašnjem isusovačkom seminariju sv. Josipa u Zagrebu«, 7 (1913) 5, 66-68.
- BARLÈ, Janko: »Ivan Nep. Strnad« [nekrolog], 7 (1913) 5, 70-71.
- BARLÈ, Janko: »O prvim koralistima prvostolne crkve zagrebačke«, 8 (1914) 4, 53-55.
- BARLÈ, Janko: »Nešto o starim orguljama franjevačke crkve u Zagrebu«, 8 (1914) 5, 81.
- BARLÈ, Janko: »Crkvene pjesme o. Nikole Krajačevića«, 9 (1915) 1, 2-9; 2, 25-29; 6, 150.
- BARLÈ, Janko: »Mihael Haller« [nekrolog], 9 (1915) 2, 35-37.
- BARLÈ, Janko: »Pavlinska pjesmarica iz god. 1644.«, 10 (1916) 1, 18-20; 2, 49-51; 3, 77-79; 4, 108-110; 5, 150-153; 6, 177-180; 11 (1917) 1, 8-10; 2, 45-49; 3, 88-90; 4, 122-126; 5, 158-160; 6, 191-195.
- BARLÈ, Janko: »Nešto o crkvenim jačkama ugarskih Hrvata«, 11 (1917) 5, 149-156; 6, 181-187.
- BARLÈ, Janko: »Antun Foerster. O osamdesetoj godišnjici njegova rođenja«, 12 (1918) 2, 43-47; 3, 73-75; 4, 110-112; 5, 144-147; 6, 180-183.
- BARLÈ, Janko: »Šandor Bosiljevac« [nekrolog], 12 (1918) 5, 147-148.
- BARLÈ, Janko: »Pripomenak narodnoj pjesmi: 'Tuzalen'«, 13 (1919) 3, 77-78.
- BARLÈ, Janko: »Dva nepoznata zagrebačka zvonolijevca«, 15 (1921) 3, 60.
- BARLÈ, Janko: »File Sedenić, književnik ugarskih Hrvata«, 16 (1922) 2, 40-41.
- BARLÈ, Janko: »Franjo Serafin Vilhar-Kalski«, 16 (1922) 3, 67-68.

- BARLÈ, Janko: »Božidar Širola: Pregled povijesti hrvatske muzike«, 16 (1922) 5, 139-140.
- BARLÈ, Janko: »O našim božićnim pjesmama«, 16 (1922) 6, 180-181.
- BARLÈ, Janko: »Dora grofica Pejacsevich« [nekrolog], 17 (1923) 3, 80-81.
- BARLÈ, Janko: »Božićne jačke gradišćanskih Hrvata«, 17(1923) 6, 171-176.
- BARLÈ, Janko: »J. Vukovich: Jačkar za hrvatske škole Gradišća«, 19 (1925) 1, 20-21.
- BARLÈ, Janko: »Graditelj orgulja, župnik Adam Žuvić«, 19 (1925) 2, 51-53.
- BARLÈ, Janko: »Anton Foerster« [nekrolog], 20 (1926) 3, 86-89.
- BARLÈ, Janko: »Peter Griesbacher«, 20 (1926) 5, 182-183.
- BARLÈ, Janko: »Matej Hubad«, 20 (1926) 5, 183-184.
- BARLÈ, Janko: »Božićne igre u Južnoj Srbiji«, 21 (1927) 6, 255-257.
- BARLÈ, Janko: »Franjo Serafin Vilhar« [nekrolog], 22 (1928) 2, 67-68.
- BARLÈ, Janko: »Dr Josip Mantuani«, 22 (1928) 2, 81-84.
- BARLÈ, Janko: »Mate Meršić-Miloradić« [nekrolog, 22 (1928) 2, 81-84.
- BARLÈ, Janko: »Walther Edmond Ehrenhofer-Zirm« [nekrolog, 22 (1928) 3, 130-132.
- BARLÈ, Janko: »Ferdo Heferer, graditelj orgulja« [nekrolog], 22 (1928) 3, 132-135.
- BARLÈ, Janko: »Dr Vjekoslav Klaić« [nekrolog], 22 (1928) 4, 161-164.
- BARLÈ, Janko: »Martin Borenić«, 22 (1928) 5, 222-225.
- BARLÈ, Janko: »Oskar Dev«, 23 (1929) 2, 66-68.
- BARLÈ, Janko: »Dom André Mocquereau« [nekrolog, 24 (1930) 2, 47-48.
- BARLÈ, Janko: »Franjo Medřický«, 24 (1930) 3, 95-96.
- BARLÈ, Janko: »Milan Zjalić« [nekrolog], 25 (1931) 1, 22-24.
- BARLÈ, Janko: »P. Hugolin Sattner«, 25 (1931) 6, 196-198.
- BARLÈ, Janko: »Oskar Dev« [nekrolog], 26 (1932) 5, 162-164; 6, 197-199.
- BARLÈ, Janko: »Dr Josip Mantuani« [nekrolog], 27 (1933) 2, 44-46.
- BARLÈ, Janko: »Povodom Gallusova koncerta u Zagrebu«, 8 (1934) 2, 37-38.
- BARLÈ, Janko: »P. Hugolin Sattner« [nekrolog], 28 (1934) 2, 38-42.
- BARLÈ, Janko: »Franjo Ksav. Kuhač. Prigodom stote godišnjice njegova rođenja«, 28 (1934) 5, 129.
- BARLÈ, Janko: »Adventska popijevka 'Jager na lovu shraja'«, 29 (1935) 3, 65-69.
- BARLÈ, Janko: »Franjo Dugan st.«, 29 (1935) 5, 122-129; 6, 150-160.
- BARLÈ, Janko: »Davorin Jenko u Pragu god. 1879«, 30 (1936) 2, 46-48.
- BARLÈ, Janko: »Martin Borenić« [nekrolog], 33 (1939) 3, 64-65.
- Sv. Cecilija, u: *Rubrika »Iz hrvatske glazbene prošlosti«/»Mrvice iz hrvatske glazbene povijesti«/»Poviestne/Povjesne bilješke«*
- BARLÈ, Janko: »Tko je sagradio orgulje za nekadašnju crkvu zagrebačkih klarisa?«, 7 (1913) 5, 78.
- BARLÈ, Janko: »Još jedne orgulje župnika Adama Žuvića«, 7 (1913) 5, 78.
- BARLÈ, Janko: »Vigilija Bogojavljenja po starom zagrebačkom obredu«, 9 (1915) 1, 22.
- BARLÈ, Janko: »Oficij na Veliku srijedu, četvrtak i petak poslijepodne po starom zagrebačkom obredu«, 9 (1915) 2, 46-47.
- BARLÈ, Janko: »Uskrsnuće po starom zagrebačkom obredu«, 9 (1915) 2, 47.
- BARLÈ, Janko: »Pjesme u čast muke Isusove«, 9 (1915) 3, 67-69; 6, 149-150.
- BARLÈ, Janko: »Crkveni pjevači i glazbenici u Varaždinu god. 1808.«, 9 (1915) 5, 119-120.
- BARLÈ, Janko: »O drugom izdanju Citharae octochordae«, 10 (1916) 1, 30.
- BARLÈ, Janko: »Pervizovićeva Muka Isusova«, 10 (1916) 3, 81-83.
- BARLÈ, Janko: »Stanko Vraz, sabirač narodnih napjeva«, 12 (1918) 1, 20-21.
- BARLÈ, Janko: »Uskrsnuće po starom zagrebačkom obredu«, 13 (1919) 3, 78-79.
- BARLÈ, Janko: »'Matica Hrvatska' – Vatroslavu Lisinskomu«, 13 (1919) 6, 145-146.
- BARLÈ, Janko: »Juraj Mulih kao glazbenik«, 15 (1921) 5, 118-121.
- BARLÈ, Janko: »Ta zvezda ta je izefsla«, 19 (1925) 1, 21-25.
- BARLÈ, Janko: »Lađarska pjesma iz g. 1802«, 19 (1925) 2, 56-57.
- BARLÈ, Janko: »Još nekoliko riječi o pjesmi: Ta zvezda ta je izefsla«, 19 (1925) 3, 87-89.

- BARLĚ, Janko: »Iz korespondencije Đure Eisenhutha«, 20 (1926) 2, 63-64; 3, 98-101.
- BARLĚ, Janko: »Adventska popijevka: Ptičice gore stajaju«, 22 (1928) 6, 278-279.
- BARLĚ, Janko: »Raspetniki u župi sv. Šimuna u Markuševcu«, 24 (1930) 2, 55-58.
- BARLĚ, Janko: »Zagrebački graditelj orgulja Franjo Seibler«, 24 (1930) 6, 198-199.
- BARLĚ, Janko: »Izvještaj o orguljama zagrebačke katedrale iz god. 1828«, 25 (1931) 2, 54-55.
- BARLĚ, Janko: »Prvi javni nastup glazbenog društva 'Skladnoglasja', današnjeg 'Vijenca' u zagrebačkom sjemeništu«, 26 (1932) 3, 101-102.
- BARLĚ, Janko: »Václav Vlastimil Hausmann i njegova crkvena pjesmarica«, 28 (1934) 1, 17-21.
- BARLĚ, Janko: »'Music-Meister' Stjepan Feger i njegova molba«, 28 (1934) 3, 82-83.
- BARLĚ, Janko: »Zagrebačko crkveno glazbeno društvo god. 1872«, 29 (1935) 4, 97-99.
- BARLĚ, Janko: »Jedan list Vatroslava Lisinskoga«, 29 (1935) 4, 99.
- BARLĚ, Janko: »Još o Jurju Mulihu kao glazbeniku«, 30 (1936) 6, 194-195.
- BARLĚ, Janko: »Muzička škola u Varaždinu«, 31 (1937) 1, 21-22.
- BARLĚ, Janko: »Figuralne mise u crkvi ursulinaka u Varaždinu«, 31 (1937) 1, 22.
- BARLĚ, Janko: »Glazbenici župske crkve sv. Nikole u Varaždinu«, 31 (1937) 1, 22-23.
- BARLĚ, Janko: »Učitelj klavira u ursulinskom samostanu u Varaždinu«, 31 (1937) 1, 23.
- BARLĚ, Janko: »Zakarija Zellner i njegov sin Leopold Aleksandar«, 31 (1937) 2, 50-52.
- BARLĚ, Janko: »I pavlini imali su školu za orguljanje«, 31 (1937) 2, 58.
- BARLĚ, Janko: »Pěsma od muke Spasitelja za Veliki petak«, 31 (1937) 2, 58.
- BARLĚ, Janko: »Pukovnijska glazba u Glini«, 31 (1937) 2, 58.
- BARLĚ, Janko: »Trio Leopolda Ebnera«, 31 (1937) 2, 58.
- BARLĚ, Janko: »Dirigentski štap iz riznice prvostolne crkve zagrebačke«, 31 (1937) 3, 88.
- BARLĚ, Janko: »Orgulje u zagorskom arhidakonatu god. 1676. i 1677.«, 31 (1937) 3, 88.
- BARLĚ, Janko: »Dvorski muzici grofa Jankovitsa Daruvarskoga«, 31 (1937) 3, 89.
- BARLĚ, Janko: »Harmonisti za biskupa M. Vrhovca«, 31 (1937) 3, 89.
- BARLĚ, Janko: »Molba markuševačkog orguljaša za školničiju u Remetama«, 31 (1937) 3, 89.
- BARLĚ, Janko: »Orgulje župske crkve u Brezovici kod Zagreba«, 31 (1937) 3, 89-90.
- BARLĚ, Janko: »Još nešto o Antunu pl. Kirschhoferu«, 31 (1937) 3, 90.
- BARLĚ, Janko: »Orgulje u crkvi bivših zagreb. klarisa«, 31 (1937) 3, 90.
- BARLĚ, Janko: »Javna glazbena predavanja u Gornjem gradu u Zagrebu god. 1795«, 31 (1937) 4, 122-123.
- BARLĚ, Janko: »Glazbenik iz Varaždina Mijo Pollischansky molil mjesto koraliste kod stolne crkve zagrebačke«, 31 (1937) 4, 123.
- BARLĚ, Janko: »Biskup M. Vrhovac i pučko crkveno pjevanje«, 31 (1937) 5, 146-148.
- BARLĚ, Janko: »Još o celjskom graditelju orgulja Ivanu Janačeku«, 31 (1937) 5, 148.
- BARLĚ, Janko: »Muzikalne priredbe prigodom instalacije banova: grofa Ivana Erdödija (1790) i Ignacija Gyualaja (1806)«, 31 (1937) 5, 148-149.
- BARLĚ, Janko: »Mešnjice prigodom procesije u Bakru«, 31 (1937) 5, 148-149.
- BARLĚ, Janko: »Igrokaz s pjevanjem u ursulinskom samostanu u Varaždinu god. 1815«, 32 (1938) 1, 20.
- BARLĚ, Janko: »Od kada u zagrebačkoj katedrali pjevaju lamentacije, kako ih je udesio J. Preindl?«, 32 (1938) 1, 20-21.
- BARLĚ, Janko: »Ivan Nepomuk Hummel u Zagrebu god. 1815«, 32 (1938) 1, 21.
- BARLĚ, Janko: »Još nešto o Václavu Vlastimilu Hausmannu«, 32 (1938) 1, 21.
- BARLĚ, Janko: »Glazbena južina (merenda) kod biskupa Vrhovca god. 1819«, 32 (1938) 3, 86-87.
- BARLĚ, Janko: »Sud pok. Profesora Josipa Smrekara o starim orguljama zagrebačke prvostolne crkve«, 32 (1938) 5, 153-154.
- BARLĚ, Janko: »Pismo Fallerova oca o mladom Nikoli«, 32 (1938) 5, 153.
- BARLĚ, Janko: »Dva lista Nikole Fallera iz Pariza«, 32 (1938) 4, 119-120.

Članci u ostalom tisku

BARLĚ, Janko: »Josip Karlo Trnik« [nekrolog], *Vienac*, 29 (1897) 27, 440.

BARLĚ, Janko: »Dvedesetpetgodišnjica Cecilijanskoga društva u Ljubljani«, *Katolički list*, 53 (1902) 47, 591-593.

BARLĚ, Janko: »Benjamin Ipavec« [nekrolog], *Pjevački vjesnik*, 6 (1909) 1, 1-3.

BARLĚ, Janko: »O hrvatskoj crkvenoj glazbi«, *Nova Evropa*, 6 (1922) 3-4, 93-96.

Članci koji nisu registrirani u Bibliografiji rasprava i članaka JLZ-a »Miroslav Krleža«

BARLĚ, Janko: »Papa Pijo X.« [nekrolog], *Sv. Cecilija*, 8 (1914) 6, 85-86.

BARLĚ, Janko: »Violinski virtuoz Louis Eller i narodno ilirsko skladnoglasja društvo (sadanji Vijenac)«, *Sv. Cecilija*, 13 (1919) 4, 111.

BARLĚ, Janko: »Pismo Vatroslava Lisinskoga Josipu Fiali«, *Sv. Cecilija*, 17 (1923) 1, 14.

SVEČANO EUHARISTIJSKO SLAVLJE ZBORA INSTITUTA ZA CRKVENU GLAZBU

Prvoga dana 6o. Teološko – pastoralnog tjedna svečanu misu u crkvi Srca Isusova u Međubiskupijskom sjemeništu na Šalati, Zagreb 28. 01. 2020. predvodio je predsjednik Biskupske konferencije BiH vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić.

Spomínjući se sv. Tome Akvinskog, mons. Puljić je poručio: „Čovjek današnjice koji čuje toliko vijest, kao da za Radosnu vijest ima sve manje mjesta u srcu. Čujemo mi, ali često ne čujemo srcem. Od sv. Tome bilo bi potrebno naučiti poučljivosti koja posebno dolazi od sposobnosti slušanja ne samo ušima nego i srcem.“

Liturgiju je glazbeno oblikovao zbor studenata Instituta za crkvenu glazbu Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Prostranom crkvom odjekivali su glasovi mladih studenata u sastavu: Antonija Jurinec, s. Matea Stipić, Ines Hustić, Silvija Magdalena Šimić, Samanta Totović, Dorja Sabolović, s. Mirjana Potnar, Petra Hrvaić, Luka Goletić, Kristijan Martinec, vlč. Ivan Marčić, fr. Bonifacije Franjo, Mateo Klasić i Ivon Fabijanec. Zborom su ravnali: Neven Boltek, stu-

dent druge godine, doc. mr. art. Ruža s. Domagoja Ljubičić. Za orguljama pratio zbor Kristijan Palčec, mag. mus., student pete godine, dok su zbor uvijekbali: prof. Danijela Župančić, doc. mr. art. Ruža s. Domagoja Ljubičić, doc. art. Marko Magdalenić.

Na liturgiji su izvedena djela iz bogatog opusa katoličke baštine gregorijanskih napjeva te hrvatskih skladatelja poput Albe Vidakovića, Miroslava Martinjaka, Anđelka Igreca, Vladana Vuletina i drugih.

Profesori i studenti Instituta već dugi niz godina svojom posvećenošću crkvenoj i liturgijskoj glazbi unose sveto i svečano u svakodnevicu. Njihov rad i briga oko promicanja i čuvanja *musicae sacrae* pridonosi bogatim opusom djela koja njeguju unutar nastave Zborsko-liturgijskog pjevanja. Liturgijsko slavlje u sklopu Teološko – pastoralnog tjedna nezamislivo je bez prisutnosti svete glazbe studenata Instituta koja brojne prisutne dovodi do Otajstva neizrecivog kojem se, više od govora, glazba može približiti.

Ivon Fabijanec, student druge godine